

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ
μετά τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου

**Εἰς το ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Ἄμήν.

Το Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ´).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ´).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου·
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ
με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου
τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Ψαλμός ξθ' (69)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μου κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι·
Εὔγε, εὔγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ Σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ λεγέτωσαν διαπαντός·

Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἶμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,

ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μικρὰ Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε,

δοξολογοῦμέν Σε,

εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός,
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,

ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
ἤμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος,

Σοὶ πρέπει ὕμνος,
 Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν
 οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν
 μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
 γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ
 πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
 κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
 ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
 Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα,
 καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
 Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
 τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ
 Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ
 τῶν προφητῶν.**

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
 Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
 Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

**Ἄξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.**

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνηῇ τοῦ
Ἰωσήφ, σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ, ὁ
κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως
ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου
μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι,
χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε! (Ἄργῶς)

ὁ β' χορός

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς,... (Ἄργῶς)

ὁ α' χορός

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς,...(Συντόμως)

**Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς
Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Α' στάσιν τῶν
Χαιρετισμῶν.**

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῳ τό Χαίρε (**εκ γ'**) καὶ σὺν τῇ ασωμάτῳ φωνῇ,
σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο,
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς,

χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.
 Χαίρε, ότι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα,
 χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.
 Χαίρε, αστήρ εμφανίων τόν Ήλιον,
 χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.
 Χαίρε, δι' ής νεουργείται η κτίσις,
 χαίρε, δι' ής βρεφουργείται Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τώ Γαβριήλ
 θαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου τής φωνής, δυσπαράδεκτόν
 μου τή ψυχή φαίνεται, ασπόρου γάρ συλλήψεως τήν κύησιν
 πώς λέγεις; Κράζων.
Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς
 τόν λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι τεχθήναι
 δυνατόν, λέξον μοι. Προς ήν εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν
 κραυγάζων ούτω.

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
 χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.
 Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό προοίμιον,
 χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.
 Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ής κατέβη ο Θεός,
 χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γής προς ουρανόν.
 Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα,
 χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.
 Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
 χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.
 Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
 χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τήν
 Απειρογάμω. καί τήν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν
 υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοίς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ
 ψάλλειν ούτως.

Αλληλούϊα.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος τήν μήτραν, ανέδραμε πρὸς τήν
 Ελισάβετ, τό δέ βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τόν ταύτης
 ασπασμόν, έχαιρε! καί άλμασιν ως άσμασιν, εβόα πρὸς τήν
 Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστού άμαράντου κλήμα,
 χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλόανθρωπον,
 χαίρε, φυτουργόν τής ζωής ημών φύουσα.

Χαίρε, άρουρα βλασάνουσα ευφορίαν, οικτιρμών,
 χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώννα τής τρυφής αναθάλλεις,
 χαίρε, ότι λιμένα τών ψυχών ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα,
 χαίρε, παντός τού κόσμου εξίλασμα.

Χαίρε, Θεού πρὸς θνητούς ευδοκία,
 χαίρε, θνητών πρὸς Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ
 εταράχθη, πρὸς τήν άγαμόν σε θεωρών, καί κλεψίγαμον
 υπονοών Άμεμπτε, μαθών δέ σου τήν σύλληψιν εκ Πνεύματος
 αγίου, έφη.

Αλληλούϊα.

ὁ χορὸς

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

ὠδή α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα .

ὁ β' χορός

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα .

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνημφε, τοῦ ἄδου ἢ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος,

Δόξα Πατρὶ...

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

ὠδή γ' Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον .

ὁ β' χορός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον .

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ
ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς
πιστοῖς, χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα,
κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα Πατρί...

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν,
φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ
πύλας ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἢ θεία
εἴσοδος, **τῶν σωζομένων πανύμνητε.**

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὁ β' χορός
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ὁ α' χορός
ἀναγράφῳ σοι ἢ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ὁ β' χορός
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ὁ α' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ὁ β' χορός
ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων υμνοῦντων τὴν ἑνσαρκὸν
 Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα,
 θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας
 βοσκηθέντα, ἣν υμνοῦντες εἶπον.
 Χαίρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ,
 χαίρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.
 Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
 χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.
 Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ,
 χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.
 Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,
 χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.
 Χαίρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
 χαίρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνῶρισμα.
 Χαίρε, δι' ἣς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης,
 χαίρε, δι' ἣς ἐνεδύθημεν δόξαν.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου
 ἠκολούθησαν αἶγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι'
 αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἀνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν
 ἀφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βοῶντες.
Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα
 χειρὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ
 δούλου ἔλαβε μορφήν, ἐσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεύσαι καὶ
 βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ.
 Χαίρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ,
 χαίρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.
 Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα,
 χαίρε, τῆς Τριάδος τοῦς μύστας φωτίζουσα.
 Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,

χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.
 Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,
 χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.
 Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,
 χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.
 Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης,
 χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την
 Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και κηρύξαντές σε
 τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη
 ειδότα ψάλλειν.

Αλληλούϊα.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του
 ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη
 ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες
 εβόων προς την Θεοτόκον.

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
 χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
 χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
 χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε σύλε, οδηγών τους εν σκότει,
 χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του Μάννα διάδοχε,
 χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
 χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνας μεθίστασθαι του
απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω
και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν,
κράζων.

Αλληλούϊα.

ὠδή δ' Ὁ Εἰρμός

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε,
τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε, Χαῖρε πῖον
ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε,
Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, χαῖρε κλῖμαξ
γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ
μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νηδύϊ,
Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν
βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα Πατρί...

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος,
ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,...

... καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

ὠδή ε' Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἵδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἴσχυς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἰαχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρί...

Ἰρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι, Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν...

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἰαχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, τῶν μακαριζόντων σε,...

... Θεοτόκε ἐκάστοτε.

ὠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ὁ ἀ' χορὸς

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθειῖας ἡ λύσσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι Ἐχάρει, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ...

Ἴδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν...

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, **ἐπισκιάζουσα.**

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργοσυντόμως.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὁ α' χορός
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ὁ β' χορός
ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ὁ α' χορός
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ὁ β' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ὁ α' χορός
ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο Κτίστης, ημίν τοις υπ' αυτού
γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας
ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες,
υμνήσωμεν αυτήν, βοώντες.

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας,
χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,
χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφανίτουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τρέφονται πιστοί,
χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις,
χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις
ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης
εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος
τους Αυτώ βοώντας.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο
απερίγραπτος Λόγος συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε
τοπική γέγονε, και τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου ακουούσης
ταύτα.

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα,
χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα,

χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.
 Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβείμ,
 χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.
 Χαίρε, η ταναυτία εις ταυτό αγαγούσα,
 χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.
 Χαίρε, δι' ης ελύθη παράβασις,
 χαίρε, δι' ης ηνοιχθη Παράδεισος.
 Χαίρε, η κλεις της Χριστού Βασιλείας,
 χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το μέγα της σης
 ενανθρωπήσεως έργον, τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει
 πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε
 παρά πάντων ούτως.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι,
 Θεοτόκε, απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και
 τεκείν ίσχυσας, ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώσ
 βοώμεν.

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
 χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.
 Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα,
 χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.
 Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζηηταί,
 χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.
 Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα,
 χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.
 Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα,
 χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.
 Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι,
 χαίρε, λιμνήν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος, ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός κούει.

Αλληλούϊα.

ὠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρί...

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἄγνη, ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν...

Ἴκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν.
 Κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι,
 βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως,
 ὁ ἄ χορός
 ... τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ὠδή η' Ὁ Εἰρμός

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
 διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος. Νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
 οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας,
 γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην
 ἅπασαν, Ἀγνή, ὧ ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου
 σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς
 ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε, ὅθεν σε
 ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν,
 τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων,
 φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὅθεν σε
 ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον
 ἐκύησας, εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζοντες, λεπροὶ
 ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ
 πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν...

Ἦ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἦρθημεν,
 χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ
 ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
 καὶ ὑπερυψοῦτε,...
 ... εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος,
 πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
 πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις
 παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη, ἀειπάρθενε.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἵνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς,
 μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
 βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἵφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις, ὅθεν βοῶμέν σοι.
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἵηλιον, χαῖρε
 Ἵδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή, χαῖρε στῦλε, πύρινε
 εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε
 κόσμου Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ
 μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ
 ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί...

Ἵ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε
 Ὀσίων πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα,
 χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
 τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Καὶ νῦν...

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε,
τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντομότερον.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὁ β' χορός
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ὁ α' χορός
ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ὁ β' χορός
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ὁ α' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ὁ β' χορός
ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς
σέ προστρεχόντων, ο γάρ τού ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
κατεσκεύασέ σε ποιητής Ἄχραντε, οικήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου,
καὶ πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας,
χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως,
χαίρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σύ γάρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχυρῶς,
χαίρε, σύ γάρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαίρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα,
χαίρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως,

χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.
 Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων,
 χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ἕμνος άπας, ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τώ πλήθει τών
 πολλών οικτιρμών σου, ισαρίθμους γάρ τή ψάμμω ωδάς, άν
 προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων
 δέδωκας ημίν, τοίς σοί βοώσιν.

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοίς εν σκότει φανείσαν, ορώμεν τήν
 αγίαν Παρθένον, τό γάρ άϋλον άπτουσα φώς, οδηγεί πρός
 γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τόν νούν φωτίζουσα, κραυγή δέ
 τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου,
 χαίρε, βολίς τού αδύτου φέγγους.

Χαίρε, αστραπή τάς ψυχάς καταλάμπουσα,
 χαίρε, ώς βροντή τούς εχθρούς καταπλήττουσα.
 Χαίρε, ότι τόν πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν,
 χαίρε, ότι τόν πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.
 Χαίρε, τής κολυμβήθρας ζωγραφούσα τόν τύπον,
 χαίρε, τής αμαρτίας αναιρούσα τόν ρύπον.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν,
 χαίρε, κρατήρ κιρνών αγαλλίασιν.

Χαίρε, οσμή τής Χριστού ευωδίας,
 χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων
 χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, πρός τούς
 αποδήμους τής αυτού χάριτος, καί σχίσας τό χειρόγραφον,
 ακούει παρά πάντων ούτως.

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ώς έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνεχών πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή τού Θεού και Λόγου,
χαίρε, Αγία Αγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι,
χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών,
χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών.

Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος,
χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια,
χαίρε, δι' ής εχθροί καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτός τού εμού θεραπεία,
χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ώ πανύμνητε Μήτερ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (**εκ γ**), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, και τής μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βοώντας.

Αλληλούϊα..

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (**εκ γ'**) και σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ής η χαρά εκλάμψει
χαίρε, δι' ής η αρά εκλείψει.

Χαίρε, τού πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ής νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι' ής βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντόμως.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια,
ὁ α' χορός
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ὁ β' χορός
ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ὁ α' χορός
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ὁ β' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ὁ α' χορός
ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Καὶ εὐθύς ὁ ἀναγνώστης:

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον. (χύμα).

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ἀλλ’ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἐλέησον (μ’)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

Θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Κύριε ἐλέησον (ιβ΄) καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Εὐχὴ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμή ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν , καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα

σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις των πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Εὐχὴ στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαραθήραυστον

ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ
 ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια

- Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
 προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ
 ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς **ψυχὰς ἡμῶν.**
- Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, **Τριάς ἁγία, δόξα σοι.**
- Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα του Θεοῦ,
 φύλαξόν με **ὑπὸ τὴν σκέπην σου.**

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Χορὸς Ἀμήν.

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον,
 συνεχῶς).**

- Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν
 Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
- Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ
 αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

- Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖον σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δε ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι' **Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.**

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**